

Література:

1. Бабайлов В.К. Всеобщая наука. *Новий колегіум*. 2017. № 3. С. 57-61.
2. Бабайлов В.К. Менеджмент: наука и практика: учебник. Х.: ХНАДУ, 2015. 276 с.
3. Бабайлов В.К. Методологія наукових досліджень: навчальний посібник. Х.: ФОП Бровін О.В., 2019. 150 с.

ОГЛЯД ЛІТЕРАТУРНИХ ДЖЕРЕЛ ЯК ВСЕЗАГАЛЬНА МЕТОДИКА ДОСЛІДЖЕННЯ

*Бабайлов В.К., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Як свідчить практика будь-якого дослідження важливішим його аспектом є методологія, тобто склад і послідовність застосування методик. При цьому існує дві групи методик. До першої групи методик відносяться всезагальні методики, які присутні у будь-якому дослідженні. До другої групи методик відносяться методики, які неможливо заранеє передбачити, тобто які виникають тільки у процесі самого дослідження.

Поняття «всезагальні методики» вперше введено в [1]. В [1] доведено, що всезагальними методиками є: методика 2С70, методика ВСО, методика огляду літературних джерел (ОЛД). Введення класу всезагальних методик буде сприяти підвищенню рівня упорядкування будь-якого дослідження. Метою даного дослідження є розгляд аргументів про всезагальний характер методики ОЛД.

ОЛД як методика дослідження була визначена тільки у 2006 році [2]. Підтвердження цієї гіпотези знайшло відображення у публікації [1]. В обох публікаціях підкреслюється, що в огляді літературних джерел відбувається порівняння поглядів різних авторів на досліджуваний об'єкт. При цьому різні автори розглядають об'єкт в різних умовах. Отже, суб'єкт огляду літературних джерел розглядаючи різні результати різних авторів, фактично змінює умови функціонування об'єкту дослідження, тобто застосовує методику експерименту. А це означає, що огляд літературних джерел можна віднести до методики експерименту, до методики експериментального дослідження [1].

Зараз можна констатувати, що майже два десятка років, які пройшли після публікації [1] лише підтвердили правильність зробленого висновку про методичний характер огляду літературних джерел. Але при цьому навіть не ставилося питання про всезагальний характер даної методики. Зараз під всезагальним характером методики ОЛД слід розуміти її придатність, застосовність, необхідність для досліджень будь-якого виду та рівня: фундаментального, експериментального, прикладного. Сучасна практика досліджень постійно підтверджує, що справді жодне дослідження будь-якого рівня не може обійтися без огляду літературних джерел.

Так, ОЛД застосовується в:

- контрольних роботах студентів;
- курсових роботах студентів;
- дипломних роботах студентів;
- кандидатських дисертаціях;
- докторських дисертаціях;
- статтях;
- монографіях;
- навчальних посібниках;
- підручниках.

І навіть, якщо дослідник часом не робить такого огляду, то все одно він спирається на пам'ять, яка є результатом пізнання через огляд літературних джерел.

Висновок. Огляд літературних джерел дійсно є не тільки методикою, але методикою всезагального рівня.

Література:

1. Бабайлов В.К. Методологія наукових досліджень: навчальний посібник. Х.: ФОП Бровін О.В., 2019.150 с.
2. Бабайлов В., Баленко А., Хмелевская А. Обзор литературных источников как метод эксперимента. *Бизнес-Информ*. 2006. № 3. С. 103-104.

НОВЕ ТРАКТУВАННЯ АНАЛІЗУ І СИНТЕЗУ

*Бабайлов В.К., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Менеджмент і маркетинг є типові прикладні види дослідження, де постійно проводиться аналіз і синтез проблем [1]. Тому правильне розуміння аналізу і синтезу виключно важливе. До останнього часу у літературних джерелах існувало ще з часів давніх греків виключно і занадто загальне трактування аналізу і синтезу як розділення і з'єднання відповідно. Мета доповіді – популяризація нового трактування аналізу і синтезу, нового розуміння їх сутності, змісту і взаємозв'язку.

На думку автора, найбільш вдало проблема оновлення трактування аналізу і синтезу здійснена в публікації [2]. У неї відмічається, що потреби сучасної практики досліджень привели до необхідності суттєвого уточнення аналізу і синтезу. Воно пов'язане з тим, що у практиці менеджменту і у літературних джерелах склалося стійке досить загальне трактування сенсу аналізу як поділ цілого на частини, а синтезу як з'єднання частин до цілого. Таке трактування аналізу та синтезу склалося ще з часів давніх греків. Сучасний рівень і масштаби дослідницької діяльності не задовольняє таке занадто загальне, відвернуте трактування аналізу.